

El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal

PERE MONTAÑA i JOSA, Gerent d'Urbanisme
ANTONI SERRA i MONTÉ, Director de Serveis d'Urbanisme

L'Edicte de 3 de desembre de 2003, sobre resolucions del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques referents al municipi de Terrassa (DOGC 4029, de 12 de desembre), dóna publicitat a l'aprovació el nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Es conclou, doncs, el procés de revisió del Pla General d'Ordenació de Terrassa de 1983, iniciat l'any 1998 com a conseqüència de l'anàlisi aprofundida de la seva evolució i aplicació, del seu encaix a les noves situacions conjunturals i del seu nivell d'adequació als nous requeriments estratègics pel desenvolupament de la ciutat. A continuació s'exposen les línies principals sobre les que s'ha fonamentat el Pla.

1. El context territorial del pla

1.1. El context de les ciutats metropolitananes

Dins del sistema de ciutats de la Regió Metropolitana, Terrassa juga un paper de ciutat madura amb una forta capacitat d'articular una part significativa del conjunt. Junt amb les altres ciutats madures del conjunt de la regió: Vilanova, Vilafranca, Sabadell, Granollers i Mataró; Terrassa contribueix a la configuració d'un conjunt de polaritats que s'intercalen en el territori de la perifèria metropolitana i estableixen un nou ordre de relacions i intensitats urbanes que, d'una manera cada cop més nítida, actua com a un nou sistema de jerarquies. Aquest nou sistema apareix com alternatiu i complementari a la fins ara hegemònica relació establerta des del sistema central de Barcelona i el seu entorn immediat.

En comú amb aquestes ciutats, si bé amb intensitats diferents, la ciutat de Terrassa ha assolit una naturalesa urbana a partir dels processos de formació i de creixement que arrenquen de la Revolució Industrial, i que es desenvolupen a través del segle XX en etapes de creixement cada cop més intens fins a mitjans dels anys setanta, i de consolidació i reequilibri a partir dels vuitanta.

Aquesta característica de les ciutats madures del sistema regional és distintiva respecte a altres nuclis urbans existents en el sistema que, també, han experimentat creixements molt importants al llarg de les dues darreres dècades.

Un altre factor diferenciador entre ambdues tipologies de ciutats, associat a la seva forma urbana i les formes de creixement, és el model fonamental de consolidació i maduració. Mentre en el cas de les primeres s'adopten mecanismes que conflueixen cap a la compactació dels teixits, i per tant a una

relació més neta i respectuosa entre la ciutat i el territori; en el cas de les segones els mecanismes majoritaris responen més a formes de creixement extensiu, amb escassa estructura, major ocupació de sòl i menor claredat en les relacions entre el sistema urbà i el territori lliure.

1.2. La situació particular de la ciutat en el territori metropolità

El procés de desenvolupament de noves infraestructures de comunicació en els darrers vint anys, tot i resultar clarament insuficient, ha comportat un important reforç del paper de la ciutat en el context metropolità. L'arribada primer de l'autopista A-18, avui C-58, i la posterior construcció de l'autopista dels túnels de Vallvidrera i de Terrassa a Manresa, fins a enllaçar amb l'eix del Llobregat; juntament amb la millora i augment de la freqüència dels serveis de ferrocarril de RENFE i de la Generalitat de Catalunya; han contribuït decisivament a redefinir el paper de la ciutat en el sistema global.

En paral·lel a la implantació i millora de les infraestructures de comunicació, la ciutat ha realitzat un intens procés de requalificació i acabament urbà que ha transformat radicalment la seva anterior fesomia. Alhora ha realitzat una important aposta en la potenciació de determinades activitats de caràcter distintiu com és el cas de la formació universitària, i ha experimentat un procés sostingut de desenvolupament industrial i econòmic a partir d'una profunda renovació de les seves anteriors estructures productives i empresarials, fins assolir un dinamisme i uns nivells de competitivitat de primer ordre.

Actualment, la ciutat exerceix una capacitat d'atracció de nous residents procedents principalment d'altres municipis de la regió metropolitana, que no respon únicament a factors de competitivitat en termes de cost d'adquisició de l'habitatge, si no que també, a elements de qualitat dels serveis urbans i d'excel·lència del teixit productiu.

Les previsions sobre implantació de noves grans infraestructures de comunicació territorial, actualment en fase de debat: l'Autovia Orbital i el tren de gran velocitat; introdueixen un nou marc de relació de la ciutat amb el conjunt del sistema.

D'una banda, l'Autovia Orbital hauria de permetre en primer terme una transformació radical dels nivells de comunicació de la ciutat respecte a àmbits metropolitans tan fonamentals com l'eix del Llobregat i el potent sistema d'infraestructures viàries i ferroviàries que articulen el mateix. En un ordre d'influència més ampli i a l'hora més decisiu, ha de situar la ciutat amb façana directa a l'eix de comunicació viària del corredor del Mediterrani. La ciutat passaria, així, a assolir una posició de veïnatge privilegiat respecte al punt d'articulació entre l'eix de connexions del sistema central metropolità cap al Bages i la Catalunya interior, i el nou eix de connexió entre el sud de l'estat i França.

El futur traçat del tren d'alta velocitat i la previsió de construcció d'una estació al Vallès, emplaçada davant l'Hospital General de Catalunya, permetrà una òptima accessibilitat des de la ciutat a través de la línia de Ferrocarrils de la

Generalitat - en una distància de només dues estacions de tren -. Aquesta nova relació ferroviària permetrà que la ciutat pugui treure màxim benefici en funció de la seva posició i millori radicalment les seves comunicacions directes amb els territoris llunyans.

Els nous escenaris en quant a la implantació de les futures infraestructures dels pròxims anys configuren per a la ciutat de Terrassa un horitzó especialment favorable per al reforç del seu paper dins del conjunt metropolità.

1.3. Les potencialitats de Terrassa dins del sistema de ciutats

Les accions sobre l'actual estructura de la ciutat operen sobre sis elements bàsics. Aquests elements bàsics engloben els principals potencials que la ciutat pot desenvolupar en el nou escenari de futur i a partir dels seus actuals actius:

- **Ciutat productiva.**- El fort caràcter industrial de la ciutat en el seu passat i en el seu moment actual, defineix un element de base sobre el qual definir un escenari de futur que potenciï encara més, amb majors graus d'intensitat i especialització, el pes industrial de la ciutat, amb la incorporació dels nous sectors productius emergents en l'espai competitiu de la regió metropolitana de Barcelona.

- **Ciutat de serveis.**- El fort pes que actualment representa l'economia dels serveis en la ciutat, estableix una important base sobre la qual pot definir-se, en el futur, un escenari de consolidació de la ciutat com a centre de serveis estratègics d'escala regional.

- **Ciutat patrimonial i cultural.**- El patrimoni arquitectònic de la ciutat és un dels referents més clars del conjunt de les realitats i potencialitats que defineixen els seus trets més característics i, pels quals, és més coneguda arreu: l'activitat cultural en un sentit ampli. La potenciació del valuós patrimoni industrial de la ciutat i dels seus teixits històrics, i la millora i creació de noves infraestructures de serveis turístics i culturals, permet establir la creació d'un espai patrimonial amb activitats, dins del conjunt de la ciutat.

- **Ciutat universitària.**- El reforç del pes de la universitat en el context de la potenciació i ampliació del Campus urbà, juntament amb l'aprofundiment en els àmbits d'innovació tecnològica i de col·laboració entre la universitat i l'empresa; poden consolidar un model "d'universitat a la ciutat" amb un gran pes específic dins de l'àmbit regional i nivells de competitivitat a escala europea.

- **Ciutat tecnològica.**- El desenvolupament de l'actual base productiva en matèria d'innovació tecnològica, amb que compta la ciutat, i l'optimització de les seves interrelacions amb la indústria, els serveis i la universitat; permeten definir un àmbit de nova economia que ha d'acabar essent característica de la ciutat en el futur pròxim. La disposició de peces que permetin un desplegament d'aquestes noves activitats, amb condicions de qualitat, bona accessibilitat i diversitat d'alternatives; hauria de permetre

redefinir el paper de la ciutat com a servidor metropolità de nova tecnologia.

- **Ciutat del Parc Natural.**- La posició de la ciutat i el seu entorn en relació a la presència del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac, el seu caràcter de ciutat amb façana al sistema natural de la Serralada Prelitoral, i la especial qualitat paisatgística dels terrenys intermitjos entre la ciutat i el parc; defineixen unes condicions distintives dins del context metropolità en termes del binomi ciutat / natura.

2. Les línies estratègiques del Pla

2.1. Projecte d'infraestructures i ciutat

Els reptes de futur de la ciutat passen, en gran part, per la reconsideració de les grans infraestructures que l'envolten i, concretament les hidràuliques i les viàries. De tal manera que és necessari projectar aquestes grans accions de l'obra pública, com elements claus del nou model de ciutat, establint en cada cas una major coherència entre l'execució de la infraestructura i la construcció d'un projecte urbà, que aportí una millora de qualitat de les relacions i dels espais que es defineixen.

El Pla planteja com a element especialment imprescindible la reorganització de les grans infraestructures hidràuliques, construïdes com a conseqüència directa dels aiguats del 62, i la correcció del seu impacte tant decisivament negatiu per a la configuració urbana dels barris de l'oest de la ciutat.

D'una banda, el cobriment de la totalitat del traçat de l'actual transvasament, al llarg del seu recorregut pels barris de Poble Nou, Can Boada, La Maurina i La Cogullada, donarà lloc a la creació d'un gran eix urbà configurat com un veritable passeig que permetrà relligar els barris i vertebrar la ciutat, i generarà la presència de nous fronts d'activitat urbana en tot el seu recorregut. Aquest eix possibilitarà també articular la construcció de nous paquets de ciutat situats en el marge esquerre que cosirien els àmbits urbans del sud i el nord-oest i al mateix temps, establir nous teixits per aportar factors de nova centralitat en àmbits d'actual perifèria.

Per altra banda, l'ordenació del tram sud de la Riera del Palau permetrà generar una important franja de desenvolupament de nova ciutat, organitzant un territori que tradicionalment ha mantingut un caràcter territorialment indeterminat i supeditat a la lògica urbana del seu entorn. Aquesta actuació planteja principalment la construcció de l'extensió de la Rambla cap al sud, seguint el curs i la lògica de l'antiga riera, duplicant la seva longitud actual, i convertint-la en un veritable eix de relació entre els diferents teixits de la ciutat i els sistemes territorials situats en la seva capçalera i la confluència amb la riera de Rubí.

L'ordenació de les grans infraestructures viàries ha de suposar un element fonamental de la millora de les connexions amb l'exterior i sobretot de la pròpia ordenació del trànsit interior de la mateixa ciutat consolidada.

Les principals actuacions viàries són les següents:

- L'Autovia Orbital, o també anomenada 4rt. Cinturó.
- L'ampliació de l'autopista C-58.
- La via d'enllaç entre les dues vies anteriors, la C-58 i l'Autovia Orbital, per la part de llevant de la ciutat.
- El desenvolupament dels sectors industrials i productius de Can Guitard.
- La continuïtat de la carretera de Montcada, resseguint la traça recta de l'avinguda Santa Eulàlia, travessant els terrenys entre Can Torrella i els Bellots.

2.2. Un model de creixement mesurat, compacte i de qualitat

Això vol dir assumir l'opció per "una ciutat per viure", amb un protagonisme per la bona residència, tant en la ciutat consolidada com en els nous creixements; amb una atenció especial al lleure (espais cívics, espais naturals, espais culturals, espais esportius), al comerç (atenent a la diferent posició i varietat del mateix) i a la mobilitat (interior i exterior).

Els criteris que han regit per la localització i definició de les línies bàsiques en les que es desenvoluparà l'oferta de l'habitatge del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, es plantegen atenent a factors d'optimització dels recursos actuals i a una major atenció en la millora general de la qualitat de l'espai urbà en el que es localitzen. En resum els principals eixos o línies d'actuació sobre els que es defineixen els models del nou Pla Municipal, són els següents:

1. Una aposta decidida per la requalificació interior. Es tracta de definir un marc de referència general fonamentat en el que podríem anomenar "refer ciutat" dintre de la ciutat actual.
2. Una oferta complementària en els sòls d'extensió residencial que permeti cobrir amb suficiència el marge necessari d'un futur mercat d'habitatge que ha de tendir a incrementar-se per un lògic esgotament de l'espai de l'àrea central metropolitana.
3. El manteniment a grans trets del marc de referència actual del vigent pla general com un document adequat i vàlid per la construcció de la ciutat tal i com ho ha estat en aquests anys de vigència.
4. Una atenció particularitzada a la rehabilitació i reutilització del parc d'habitatges actual, implementant mesures que afavoreixin la reforma i millora del conjunt residencial existent, i a la vegada incorporant el model

de l'habitatge de lloguer com una opció coherent dintre d'un pla que es vol ajustat a les opcions pel creixement mesurat i no extensiu.

5. Altrament el Pla preveu les mesures oportunes i necessàries que garanteixin, en el conjunt de l'oferta general del mateix, el foment i la promoció d'actuacions destinades a l'habitatge públic en les seves diferents modalitats, amb la finalitat de poder atendre, amb garanties, l'ampli ventall de necessitats i d'opcions presents en la realitat social actual de la ciutat.

La proposta del Pla respecte aquest model mesurat, compacte i de qualitat s'estructura en dos grans apartats: la requalificació interior i els creixements en extensió:

La requalificació interior.- El salt de qualitat que ha de suposar el desenvolupament i execució del present pla ha de comportar una atenció especial a la ciutat interior consolidada. En aquest sentit una de les principals estratègies respecte l'habitatge es concentra sobre tres elements claus d'aquesta nova ciutat:

- Les Àrees Centrals de Millora Urbana.
- La reordenació del passeig de Ponent.
- Les actuacions en els carrers amples.

Els creixements en extensió.- Pel que fa al creixement, que podríem anomenar exterior, és aquell relacionat amb el sòl urbanitzable, el pla determina tres sectors que en conjunt suposen prop del 40% de l'oferta de nous habitatges del Pla.

Fonamentalment, es tracta d'àmbits situats al llindar de l'arc oest i nord-oest de la ciutat, a l'altra banda del transvasament de la Riera del Palau, sobre el sòcol de la serra de les Aymerigues. Dins d'aquest entorn es contemplen els tres sectors residencials: Les Aymerigues, Can Marcet i Torrent Mitger - Can Colomer (vegeu aquestes previsions a la taula de la pàgina 107).

2.3. Diversificació de l'oferta productiva

El Pla aposta decididament per un model de mixtura dels diferents teixits productius, mixtura tant en la localització com en el tipus d'activitats productives: diversificació de localitzacions i usos, que han de servir per superar un model d'organització de zona que es caracteritzava per la definició d'àrees d'exclusivitat d'usos productius i industrials. I també una diversificació d'usos i activitats que doni cabuda i lloc de prioritat a les activitats econòmiques i productives relacionades amb el món de la comunicació i les noves tecnologies.

El manteniment i la potenciació del model de ciutat productiva que és consubstancial a la història i la forma urbana de la ciutat i al seu teixit socioeconòmic, planteja la necessitat de contemplar nous àmbits d'implantació que haurien de respondre a dos requeriments essencials:

- Donar cabuda adequada a les noves activitats productives derivades tant de la introducció de les noves tecnologies, com del pes creixent que la ciutat va assolint en el context regional en quant a les activitats de serveis terciaris.
- Donar resposta adequada a les necessitats de sòl per a noves implantacions productives que demanden la seva localització a la ciutat, ja sigui pel seu valor com a centre metropolitana d'activitat d'especial qualitat per la seva oferta de treball i de serveis, i les seves comunicacions; o per les necessitats de creixement generades per part de les activitats ja existents a la ciutat.

2.3.1. L'actual teixit industrial.- El conjunt dels sectors i localitzacions industrials existents actualment configura un sistema de sòl industrial que ocupa un total de 338,48 Ha. Aquesta presència de teixit industrial suposa una de les majors extensions de tota la regió metropolitana, i configura una de les set àrees amb major potencia econòmica tant en volum de facturació com en nombre d'empleats - juntament amb Barcelona, L'Hospitalet, Esplugues, El Prat, Sabadell i Sant Cugat-. El sòl industrial presenta un alt nivell d'ocupació per edificacions i instal·lacions industrials. Únicament resta vacant un 9% de la superfície total del sòl qualificat. La totalitat dels nous sectors de nou desenvolupament industrial previstos pel Pla del 83 han estat desenvolupats.

2.3.2. Les noves demandes sobre el teixit productiu.- En els darrers quatre anys la mitjana d'ocupació de sòl per noves instal·lacions productives ha estat d'uns 18.500 m²/any. Actualment existeix una forta demanda de sòl per a noves implantacions industrials, gairebé en la seva totalitat per a petites i mitjanes activitats industrials, si bé també s'han enregistrat demandes puntuals de sòl de gran superfície per a noves plataformes logístiques.

Això no obstant, les noves demandes de sòl per a activitats econòmiques respondran d'una forma molt determinant al paper cada cop més important dels nous sectors que van assolint major presència en el context metropolità: els serveis - de caràcter cada cop més ampli i especialitzat - , la logística i els sectors de les noves tecnologies aplicades a la societat de la informació. Especialment aquest darrer, assoleix una importància cada cop més determinant en la definició de com serà el futur de les activitats productives.

2.3.3 Nous sectors productius i la ciutat consolidada.- La convivència entre la ciutat consolidada i les activitats industrials convencionals ha esdevingut cada cop més difícil tot i la creixent implementació de mesures

correctores i de processos productius cada cop menys contaminants. Les dràstiques millores obtingudes en problemes com la emissió de sorolls, vibracions i fums, o en la seguretat per part de les activitats, han anat paral·leles a l'increment dels nivells d'exigència de confort per part dels residents, i per tant, no han estat suficients per tal de dissoldre el conflicte urbà permanent entre residència i indústria. El problema de la mobilitat generada per la indústria i els efectes que aquesta origina en l'entorn urbà ha anat adquirint cada cop major pes dins del binomi indústria - ciutat.

Alternativament a aquesta complexa relació, la expulsió de tot tipus d'activitat industrial fora dels teixits de la ciutat complexa, porta a altres problemes de major gravetat: l'empobriment dels teixits urbans, la desaparició d'activitat productiva i la creació de monocultius residencials que sistemàticament condueixen cap a l'empobriment i pèrdua de qualitat urbana dels teixits.

És així com aquestes noves activitats productives permeten establir una relació molt més pacífica amb la resta d'usos, podent arribar a establir relacions de juxtaposició i veïnatge, i en determinats casos, de filtre entre les activitats més intensives i la residència i el lleure.

2.3.4. El nou model

La nova intervenció sobre els teixits existents.- Les propostes del nou Pla haurien d'apostar decididament per un model de mixtura entre els teixits productius existents en l'interior de la ciutat i els altres teixits, cercant la màxima mixtura entre usos, tipologies i formes diferents. Es poden contemplar diferents nivells i propostes d'actuació sobre determinats àmbits industrials de la ciutat:

- Transformació d'àmbits industrials existents. Aquest àmbit de transformació de l'actual activitat industrial correspon a les illes situades al llarg del perímetre del barri del Segle XX a l'oest i al sud.
- Transformació d'àmbits industrials per a ús residencial. Correspon a illes o peces industrials que conformen la part central interior del barri del Segle XX.
- Transformació d'àmbits industrials aïllats. Es planteja la transformació -nova o en determinats casos ja iniciada- de determinades illes industrials disperses en la trama urbana, cap a altres usos nous - com és el cas de l'antiga Farinera i l'actual Vapor Universitari. -
- Reforma de teixit industrial existent. Aquestes reformes afecten a la configuració del nou eix cívic de Llevant a través de la nova configuració dels actuals carrers Venus i Minyo com a trams d'aquest nou eix. També incorporen l'actual teixit existent de Can Guitard sobre el qual es poden definir noves condicions de volumetria amb façana a la nova Rambla.

- Transformació d'àmbits industrials mantenint tipologies industrials singulars per a noves activitats productives. En determinats àmbits urbans definits per antics vapors i l'agregació de diferents peces industrials que formen teixits amb una singularitat pròpia, i que tenen un gran potencial de renovació dels entorns urbans, es plantegen actuacions complexes de transformació parcial dels mateixos. Les actuacions contemplades es refereixen a quatre àmbits concrets:

1. Conjunt central de la ciutat, format pel Vapor Gran, fàbrica Roca i Pous, Pont Aurell i Armengol, fàbrica Freixa, antiga Terrassa Industrial, fàbrica Torredemer (en procés de transformació) i Vapor Sala i Badrinas.
2. Conjunt format pel Vapor Cortès i peces industrials del seu entorn.
3. Àmbit de la fàbrica AEG.
4. Àmbit industrial de Ca N'Anglada - Can Palet.

Els teixits existents que mantenen les seves característiques.- Sobre la major part dels teixits consolidats que configuren grans trames productives es proposa el manteniment del seu actual caràcter productiu, si bé amb la incorporació de totes aquelles noves disposicions normatives que permetin millorar les condicions de control i reducció dels seus nivells d'incidència sobre altres sectors urbans veïns.

Els nous àmbits de desenvolupament productiu.- A banda de la reutilització de la major part dels teixits existents en l'interior de la ciutat i el manteniment dels grans sectors industrials especialitzats del nord-est i el sud de la ciutat, el nou Pla contempla també l'objectiu de disposar la previsió de nou sòl per a la implantació de noves activitats productives, partint de l'anàlisi realitzada sobre els nivells i les tendències de consolidació de la nova activitat industrial, i la consideració sobre la necessitat de que l'activitat econòmica de la ciutat requerirà en el futur de la previsió per la localització de noves implantacions.

Els nous àmbits contemplats són:

- Franja Nord
- Sector dels Bellots.
- Porta Sud.

2.3.5 La nova oferta de sòl productiu dimensionada.- El conjunt de les actuacions contemplades representaria la creació de nou sòl de desenvolupament productiu en unes 235hes. brutes - superior a la prevista pel Pla del 83: 124,5hes. En termes globals per al conjunt de la

ciutat, la proposta suposaria un increment de l'actual extensió total de sòl productiu de 200 Ha, el que representaria un increment del 59,08% sobre l'actual sòl (338,5 Ha) ocupat per activitats productives (vegeu el desglossament de la previsió a la pàg. 112).

2.4. Preservació i integració del sòl lliure i de l'entorn natural

La localització privilegiada de la ciutat, en una posició final d'una més gran regió metropolitana, a les portes de l'espai natural de Sant Llorenç i envoltada d'un territori d'alta qualitat paisatgística i biològica, així com la situació central respecte la connexió entre Collserola i el mateix Sant Llorenç, són elements que el Pla incorpora i relaciona amb la resta del sistema dels espais lliures de la ciutat central. El nou Pla proposa una millora d'aquesta condició verda de la ciutat, basant les accions en quatre línies d'actuació complementàries i relacionades:

- Els parcs territorials i de contacte amb el territori natural de l'entorn
- La localització i ampliació de nous espais lliures urbans
- La interconnexió de les "peces" (parcs i places) per una xarxa d'itineraris verds
- La consolidació del model actual

L'objectiu final serà disposar d'una trama verda composta per "àrees" i "itineraris" relacionats i connectats de tal forma que tot actuï com un sistema de relacions jerarquitzades, on coexisteixen ordres i papers diversos a cada espai i connector, i on sigui possible una transició entre la ciutat compacta i el territori natural de l'entorn no urbanitzat.

2.4.1. Els parcs territorials i de contacte amb el territori de l'entorn.-

La privilegiada posició de la ciutat al límit del territori metropolità i a les portes del Parc Natural de Sant Llorenç, li confereixen a Terrassa una condició de "ciutat balcó" o límit d'una extensa taca d'urbanització que constitueix l'àrea metropolitana. En aquest territori proper a la ciutat es localitzen sòls d'un alt valor paisatgístic i mediambiental i que es qualifiquen com espais de parc territorials o de contacte, atenent a la dimensió i posició estratègica dels mateixos:

- El Parc dels torrents de la Betzuca i de la Grípia, una peça de sòl d'aproximadament 600 Ha.
- El parc del mirador de Can Poal. Situat en la vessant obaga de les Carbonelles, aquest parc d'unes 63 Ha.
- El parc de la Serra de Galliners. Està cridat a ser el parc del sud i amb una extensió d'aproximadament 74 Ha.

- El parc de Santa Margarida i de Can Casanoves, dintre del sòl urbà.

- En la part de l'arc nord i oest de la ciutat es defineixen una sèrie de connectors d'espais lliures que tenen per finalitat garantir una correcta transició entre la ciutat consolidada i l'ampliació de l'espai natural del Parc de Sant Llorenç, prevista en aquest Pla.

2.4.2. La localització i ampliació de nous espais lliures urbans.- Des de la residència, el sistema dels parcs i les places constitueix el primer lloc de servei lúdic a la població, i és a la vegada el que permet l'atansament de les persones a l'espai lliure i prop de la vegetació. La proposta respecte els nous espais lliures urbans s'ha de caracteritzar, precisament, per aconseguir una major proximitat d'aquestes peces als residents i a aquelles àrees que presenten majors dèficits: els barris de Sant Pere Nord, Egara, la Maurina i Segle XX.

2.4.3. La interconnexió de les "peces verdes".- El Pla preveu la formació d'un sistema que garanteixi la interconnexió entre les "peces verdes" (parcs i places) que es delimiten, i en la que destaquen tres elements claus pel nou ordre de la ciutat:

- La definició d'una ronda verda.
- La prolongació de la Rambla fins els sectors de Can Guitard.
- La constitució d'una xarxa verda de mobilitat interior.

2.4.4. La consolidació del model actual.- La continuïtat del compromís amb la urbanització dels espais lliures que ha permès assolir el gran salt qualitatiu i quantitatiu des de l'any 1983 fins la data actual, legítima a pensar que cal mantenir aquesta acció continuada, en la que els principals reptes a aconseguir seran per una part l'acabament de les obres d'urbanització del parc de Vallparadís, de les que encara resten per incorporar una extensió aproximada d'unes 10 Ha. situades al sud del parc actual i, per altra part, la millora i el manteniment del conjunt de les diferents places i parcs ja urbanitzats que constitueixen, avui en dia, el sistema d'espais lliures urbans de Terrassa.

Nova fesomia de la Ciutat proposada pel Pla d'Ordenació

Font: Gerència Municipal d'Urbanisme de Terrassa